

ထေရဝါဒဗုဒ္ဓဒေသနာနှင့် ဝိပဿနာပြန့်ပွားရေးအသင်း

NEW APPROACH TO BUDDHA DESANA

ဗုဒ္ဓဒေသနာကို စနစ်သစ်နည်းဖြင့် လေ့လာခြင်း

စာစဉ်(၂၅)

ဝိညာဏဓမ္မဒါနအား

၂၀၁၀ -ခုနှစ်၊ ဧပြီလ ၂၂ -ရက်
အကြိမ်(၃၀)မြောက်၊ ဗုဒ္ဓဒေသနာသင်တန်း
ရှင်သာမဏေဝိမာန်၊ အာဇာနည်လမ်း၊ ရန်ကုန်မြို့တွင်
ဟောကြားသောတရားတော်

ဦးဌေးအောင်

(မဟာသဒ္ဓမ္မဇာတိကဓဇ)

ပဓာနနာယက၊ ထေရဝါဒဗုဒ္ဓဒေသနာနှင့် ဝိပဿနာပြန့်ပွားရေးအသင်း
တွဲဖက်ဌာနမှူး (ငြိမ်း)၊ နိုင်ငံတော်ပရိယတ္တိသာသနာ့တက္ကသိုလ်၊ မန္တလေး

ဗုဒ္ဓဒေသနာကို စနစ်သစ်ဖြင့်လေ့လာခြင်း

စာစဉ် - ၂၅

ဝိဉာဏစွမ်းအား

၂၀၁၀-ခုနှစ်၊ ဧပြီလ (၂၂)ရက်၊
ရန်ကုန်မြို့၊ အာဇာနည်လမ်း၊ ရှင်သာမဏေဝိမာန်၌
အကြိမ်(၃၀)မြောက် ဗုဒ္ဓဒေသနာသင်တန်းတွင်
ဟောကြားသော တရားတော်

ဦးဌေးအောင်

(မဟာသဒ္ဓမ္မဏေတိကဓဇ)

ထေရဝါဒဗုဒ္ဓဒေသနာနှင့်ဝိပဿနာပြန့်ပွားရေးအသင်း
တွဲဖက်ဌာနမှူး၊ နိုင်ငံတော်ပရိယတ္တိသာသနာ့တက္ကသိုလ်(မန္တလေး)

ဒီညာလာစွမ်းအား

အခုလေ့လာနေတဲ့ အကြောင်းအရာတွေ၊ လေ့လာနေတာဟာ ပညာတွေပါ။ ဒီပညာတွေက သမ္မာသမ္မုဒ္ဓက သင်ကြားပို့ချပေးခဲ့တဲ့ ပညာရပ်၊ အဲဒီပညာတွေကို ဒေသနာမယပညာလို့ခေါ်တယ်။ အဲဒီ ဒေသနာမယပညာတွေကို အခုသင်ယူနေတာ ဗဟုသုတတွေ ရကြတယ်။ အဲဒီ ပညာတွေ သေသေချာချာ နှလုံးသွင်းပါ။

ရိုးရိုးသုံးနေကြစကား လူတို့သိနိုင်၊ နားလည်နိုင်ပြီးတော့ လူ့ဘဝ ခရီးလျှောက်ရာမှာ အထောက်အကူပြုမယ့် ပညာအမျိုးမျိုး။ အဲဒါဟာ လောကကို အကျိုးပြုတဲ့ ပညာတွေ။ အဲဒါကို လောကီပညာလို့ သုံးတယ်။ အခုပြောတဲ့ ဘုရားရှင်သင်ကြားပေးတဲ့ ပညာမျိုးက အဲဒီလောကီပညာ တို့ထက် ပိုလွန်တယ်၊ နက်နဲတယ်၊ သိမ်မွေ့တယ်။ မိမိတို့ ရှင်သန်နေရတဲ့ ဘဝအကြောင်းကို ပြောတာပါ။ အဲဒီဘဝအကြောင်းကို သင်ပေးပါတယ်။ ဒီဒေသနာမှာ သင်ကြားပေးတဲ့ သဘာဝတရားများက ဘဝဆိုတာဟာ တစ်ခုတည်းမဟုတ်ပါ။ ဘဝဆိုတာဟာ အစဉ်အဆက်ဖြစ်နေတဲ့ သဘာဝ။ အတိတ်ကလည်း ဘဝများစွာနေခဲ့ကြရတယ်။ အနာဂတ်မှာလည်း ဘဝ များစွာ ဆက်၍ဆက်၍ နေကြရဦးမယ်။ ဒီသဘာဝမှာ ရိုးရိုးလူတို့ သိနိုင် တာ၊ မိမိတို့၏ ပစ္စုပ္ပန်ဘဝအကြောင်း သိနိုင်တယ်။ ပစ္စုပ္ပန်ဘဝမှာ ပညာရှိ တွေ စုဆောင်းထားတဲ့ လောကီပညာရပ်တွေကို သင်ယူနိုင်တယ်။ အခု ဒေသနာက သင်ပေးတဲ့ အကြောင်းအရာကျတော့ ပစ္စုပ္ပန်ဘဝတစ်ခု တည်းမဟုတ်။ အတိတ်အဆက်ဆက်က ဘဝတွေအကြောင်းကိုလည်း

သိအောင်၊ အနာဂတ်မှာ ဘဝတွေဖြစ်ဦးမယ်ဆိုတဲ့ အကြောင်းကိုလည်း သိအောင် သင်ပေးတဲ့ပညာပါ။ ဒီသဘောတွေမှာ ဘဝဆိုတဲ့စကားကို အဓိပ္ပါယ်ပေါက်ဖို့ ဘဝအဆက်ဆက် သံသရာဆိုတဲ့စကားကို အဓိပ္ပါယ် ပေါက်ဖို့ ကြိုးစားပြီးတော့ သင်ရတယ်။ ကြိုးစားပြီးတော့ နားလည်အောင် လည်း လုပ်ရပါတယ်။

ဒီမှာ သိရမယ့်အကြောင်းအရာက ဒီဘဝအကြောင်း၊ သံသရာ အကြောင်းကို သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဟာ ကိုယ်တိုင် ပိုင်းပိုင်းခြားခြား၊ ပြတ်ပြတ်သား သား သိရှိထားပြီးသားဖြစ်လို့ ပြန်လည်ပြီးတော့ ပြောပြတာ။ သင်ကြားပေး တယ်။ အဲဒီသဘာဝတရားတွေ ရှိနေသော်ငြားပဲ ‘သိ’ဆိုတဲ့ လူတို့၏ သိ အားနဲ့နှိုင်းယှဉ်လိုက်ရင် သဘာဝတရားကြီးက အလွန်ကျယ်ဝန်းတယ်။ သဘာဝတရားကြီးက ကျယ်ဝန်းရုံတင်မကဘူး။ နက်နဲတယ်။ နက်နဲ လည်း နက်နဲတယ်၊ သိမ်မွေ့လည်း သိမ်မွေ့တယ်၊ ကျယ်ဝန်းလည်း ကျယ် ဝန်းတယ်။ အဲဒီ ကျယ်ဝန်း၊ နက်နဲ၊ သိမ်မွေ့တဲ့ သဘာဝတရားကြီးကို လူတို့မှာရှိသော သိအား၊ သိနိုင်တဲ့အားလေးနဲ့ လူတို့၏ သိနိုင်တဲ့စွမ်းအား လေးနဲ့ အဲဒီထဲက လိုအပ်တဲ့ သဘာဝတရားလောက်ကိုပဲ ဘုရားရှင်က သင်ပေးရတာ။ အဲဒီအကြောင်းကို သေသေချာချာ နားလည်အောင် ရှင်း ပြပါမယ်။

ရုပ်ခန္ဓာရှိတယ်။ အဲဒီ ရုပ်ခန္ဓာမှာရှိနေတဲ့ ဖောဋ္ဌဗ္ဗအသီးသီးတို့ သူ့ကိစ္စနဲ့သူ ပိုင်းပြီး အလုပ်လုပ်နေကြတာ။ သူ့ကိစ္စနဲ့သူ ပိုင်းပြီးအလုပ် လုပ်နေတဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ကြီးက အဲဒီနာမ်ခန္ဓာခေါ်တဲ့ သဘာဝစွမ်းအားကို ထုတ်ပေးတာ။ နာမ်ခန္ဓာလို့ခေါ်တဲ့ဟာက ရုပ်ခန္ဓာကိုမှီပြီး ထွက်လာပါ

တယ်။ ရုပ်ခန္ဓာကိုမှီပြီးတော့ ထွက်လာတဲ့ဟာက နာမ်ခန္ဓာအဖွဲ့ကြီး။ ခန္ဓာဆိုတာ အဖွဲ့။ အဲဒီအဖွဲ့ဆိုတာ ရုပ်သဘာဝတွေ ဖွဲ့ထားတဲ့အဖွဲ့။ နာမ်သဘာဝတွေ ဖွဲ့ထားတဲ့အဖွဲ့။ အဲဒီ နာမ်ခန္ဓာလို့ခေါ်တဲ့ သဘာဝအဖွဲ့။ အဲဒါကို 'စိတ်'လို့ ခေါ်ပါတယ်။

စိတ်ဆိုသောစိတ်ဟာ အဖွဲ့ကြီး။ သိစွမ်းအား၊ ပြီးတော့ မှတ်တဲ့စွမ်းအား၊ ခံစားတဲ့စွမ်းအား၊ တိုက်တွန်းတဲ့စွမ်းအားတို့နှင့် ဖွဲ့ထားပါတယ်။ အဲဒီစွမ်းအား စိတ်စွမ်းအားတွေ။ အဲဒီ စိတ်စွမ်းအားတွေဟာ နာမ်စွမ်းအားတွေ။ အဲဒီမှာ သိတဲ့စွမ်းအားကို ပါဠိလို ဝိညာဏ။ မှတ်တဲ့စွမ်းအားကို သညာဏ။ အဲဒီ သိအား၊ မှတ်အားနှစ်ခု။ အဲဒီ သိအား၊ မှတ်အားနှစ်ခု အကြောင်းကို သေသေချာချာသိ။ နောက်ပြီးတော့ ဒီထဲမှာ ခံစားမှုကိုတော့ ဝေဒနာ။ တိုက်တွန်းမှုကိုတော့ စေတနာ။ အဲဒီထဲမှာ သိတဲ့သဘောလေးကို ဝိညာဏ၊ မှတ်တဲ့သဘောကို သ-ညာဏ။ ညာဏ ဆိုတာ သိခြင်းသဘော။ သိခြင်းသဘောလေးကို ညာဏ။

ဒီအကြောင်းအရာတွေ အဲဒီညာဏတွေ ဝိညာဏ၊ ပြီးတော့ သ-ညာဏ။ အဲဒီတင် မကသေးဘူး။ ပ-ညာဏ။ မြန်မာတို့က အဲဒီပါဠိကို အသံထွက်တော့ ဘယ်လိုထွက်လိုက်တာတုန်း၊ ဝိညာဏကို ဝိညာဏ်၊ သ-ညာဏကို သညာ၊ ပ-ညာဏကို ပညာ။ မြန်မာလိုအသံထွက်လိုက်တော့ မြန်မာအဓိပ္ပါယ် ပေါက်တယ်။ ပါဠိမူလအရင်းက သိခြင်း၏သဘောကို အဓိပ္ပါယ်အမျိုးမျိုးနဲ့ ပြောတာပါ။

ဝိညာဏဆိုတဲ့ သဘောရဲ့သဘာဝ၊ သ-ညာဏရဲ့ သဘာဝ၊ ပ-ညာဏရဲ့ သဘာဝ။ ရှေ့က စကားလုံးလေးတွေ ဝိ ရယ်၊ သ ရယ်၊ ပ

ရယ်ကို ညာဏနဲ့ တွဲလိုက်တော့ ဝိညာဏ၊ သ-ညာဏ၊ ပ-ညာဏ။ အဲဒီတော့ ဒီသဘာဝတွေ၊ အဲဒီဟာတွေက စွမ်းအားတွေ။ သိစွမ်းအား၊ မှတ်စွမ်းအား အဲဒီ(၂)မျိုး။ ပြီးတော့မှ ပ-ညာဏ ပညာအား။ ပညာအားဆိုတာ ပိုင်းပိုင်းခြားခြား သိသောအား။ သိပုံသိနည်းက ပိုင်းပိုင်းခြားခြား သိသောအား။ အဲဒီထက် ထူးတဲ့ဟာက အဘိညာဏ။ အဲဒီ အဘိညာဏဆိုတဲ့ ညာဏကတော့ ရိုးရိုးလူတို့မှာရှိတဲ့ ညာဏအားထက် ပိုလွန်တယ်။ အထူးသိတာ။ အဘိညာဏက အထူးသိတာ။

အဲဒီတော့ ဒီသဘာဝတွေမှာ ဟောဒီညာဏနဲ့ ပတ်သက်ပြီးတော့ ဝိညာဏ၊ သ-ညာဏ၊ ပ-ညာဏ၊ အဘိညာဏ။ အဲဒီညာဏအခုမိမိတို့မှာ ထင်ရှားရှိနေတာဟာ ဝိညာဏ၊ သိတဲ့သဘောရှိတယ်။ သ-ညာဏ မှတ်နိုင်တဲ့စွမ်းအား ရှိတယ်။ ပြီးတော့ ပ-ညာဏ ပိုင်းပိုင်းခြားခြားသိအောင် လုပ်နိုင်တဲ့ စွမ်းအားရှိတယ်။ အဲဒီသဘာဝတွေ သေသေချာချာ နှလုံးသွင်းပါ။

ဒီဒေသနာမှာပါတဲ့ အကြောင်းအရာတွေဟာ သဘာဝတရားတွေကို နားလည်အောင် သူ့စကားလုံးလေးနဲ့သူ ပြောတာ။ ဝိညာဏ်လို့ မြန်မာလို အသံထွက်၊ သညာလို့ အသံထွက်၊ ပညာလို့ အသံထွက်၊ အဘိညာဏ်လို့ ပြန်အသံထွက်နေတာတွေဟာ မူလစကားလုံးက ညာဏ။ အဲဒါကို ရှေ့တစကားလုံးတွေနဲ့ ဝိနဲ့ တွဲလိုက်တော့ ဝိ-ညာဏ၊ ဝိညာဏ်။ သနဲ့တွဲလိုက်တော့ သ-ညာဏ၊ သညာ။ ပနဲ့တွဲလိုက်တော့ ပညာ။ အဘိနဲ့ တွဲလိုက်တော့ အဘိညာဏ်။ အဲဒီလိုထိအောင် ဒီပါဠိစကားကို မြန်မာတို့ သုံးစွဲနေတာ။ အဲဒီမှာ သေသေချာချာ ပြောရမယ့်အား၊ ပြောရမယ့် အ

ကြောင်း၊ ဒီစကားလုံးအားလုံးဟာ နာမ်စွမ်းအား။

စွမ်းအားဆိုတဲ့ စကားလေးရဲ့ အဓိပ္ပာယ်ဟာ ကျယ်ဝန်းတယ်၊ နက်နဲတယ်၊ သိမ်မွေ့တယ်။ နာမ်စွမ်းအား၊ အဲဒီ နာမ်စွမ်းအားမှာ ဝိညာဏ၊ ဝိညာဏ်။ သူက ရိုးရိုးသိတဲ့ သိအား။ ဝိညာဏ်က ရိုးရိုးသိတဲ့ အား။ အဲဒီအကြောင်းအရာကို နားလည်အောင်လုပ်။ နေ့စဉ် လူ့ဘဝ၊ လူ့ကိစ္စ အမျိုးမျိုးကို သိအားနဲ့ အလုပ်လုပ်နေတာ။ အဲဒီ သိအားက ထပ်ခါထပ်ခါ အလုပ်လုပ်နေတော့ အဲဒီသိအားဟာ မှတ်မိလာတယ်။ သိတာတွေ မှတ် မိလာတော့ သညာဖြစ်လာတယ်။ မှတ်မိတယ်ဆိုတာ သညာ။ အဲဒီ မှတ် မိတဲ့အားနဲ့လည်း လူမှုကိစ္စတွေကို လုပ်နေရတာ။ အဲဒီတော့ အားက သိအားနဲ့ မှတ်အား။ သိအားနဲ့ မှတ်အား (၂)ခု အလုပ်လုပ်နေတာ။ အဲဒီ သိအား၊ မှတ်အား(၂)ခု ရလာတော့မှ သိအားနဲ့မှတ်အားထဲမှာ ပါ လာတဲ့ အချက်အလက်တွေ။ သိအားနဲ့ မှတ်အားကပေးတဲ့ အချက်အ လက်တွေ။ အဲဒီအချက်အလက်တွေကို ဆက်စပ်ကြည့်တယ်။ ဆက်စပ် လိုက်တော့ ထွက်ပေါ်လာတဲ့ အဓိပ္ပာယ်အသစ်တွေကို ထပ်ပြီးတော့ နား လည်အောင် ကြိုးစားတယ်။ အဲဒီလို လုပ်တဲ့အလုပ်ကို ပ-ညာ။ အများ အားဖြင့် ပိုင်းပိုင်းခြားခြားသိအောင် လုပ်တာကို ပ-ညာ။ မြန်မာလိုအသံ ထွက်တော့ ပညာ။

အဲဒီမှာ သေသေချာချာ နှလုံးသွင်း၊ ဆင်ခြင်ရမယ့်အချက်တွေ က ဟောဒီညာဏခေါ်တဲ့ ညာဏ်ကလေး သိဆိုတဲ့သဘောလေးက စွမ်း အား။ အဲဒီ သိဆိုတဲ့စွမ်းအားနဲ့တွဲပြီး မှတ်အားပါလာတယ်။ ပြီးတော့ ပိုင်းခြား၍သိသော ပညာအားတွေ ပါလာပါတယ်။ အဲဒီသိအား၊ မှတ်အား

ဝိညာဏစွမ်းအား

တွေဟာ စွမ်းအားတွေပါ။ သိတဲ့စွမ်းအား။ ပြီးတော့ မှတ်နိုင်တဲ့စွမ်းအား။ သိပုံသိနည်းဟာ သိစွမ်းအားပေါ်မှာ မူတည်တယ်။ အဲဒီ သိအားဆိုတဲ့ဟာ ကို အခုခေတ်ဥပမာနဲ့ ပြောရမည်ဆိုတော့ အခု မီးထွန်းနေတဲ့ လျှပ်စစ်မီး လုံးလေးတွေရှိတယ်။ အဲဒီ လျှပ်စစ်မီးလုံးလေးတွေမှာ 5 watts အားရှိတဲ့ မီးလုံး၊ 10 watts ရှိတဲ့မီးလုံး၊ 40 watts ရှိတဲ့မီးလုံး၊ 60 watts ရှိတဲ့ မီးလုံး၊ 100 watts ရှိတဲ့မီးလုံး တစ်ခုနဲ့တစ်ခု အားချင်းကွာတယ်။ အဲဒီ အားက ကြီးလာတာနှင့်အမျှ မြင်ရတဲ့ မြင်ကွင်းက ကျယ်တယ်။ မြင်တဲ့ မြင်ကွင်းကျယ်တာဟာ မီးလုံးအားကြီးမှ၊ စွမ်းအားကြီးမှ။ အဲဒီလိုပဲ သိအား၊ သိအားကလည်း တစ်ဦးနဲ့တစ်ဦး သိအားချင်း မတူဘူး။ မီးလုံး တွေ တစ်ခုနဲ့တစ်ခု မတူသလိုပဲ 5 watts အားလောက်ရှိတာလည်း တစ်မျိုး၊ ၁၀ ရှိတာတစ်မျိုး၊ 40, 60, 100 စသည်ဖြင့် watts တွေ ကြီးလာ လေ အလင်းအားကြီးလာတယ်။ အလင်းအားကြီးသလောက် မြင်တဲ့ နယ်က ပိုပြီးတော့ကျယ်လာတယ်။

အဲဒီလိုပဲ ဝိညာဏအားဟာ အဲဒီအလင်းအားလိုပဲ။ ဝိညာဏ အားကောင်းရင် အလင်းအား ကောင်းသလိုပဲ သိနိုင်တဲ့နယ်ပယ် ပိုပြီး တော့ ကျယ်တယ်။ ပိုပြီးတော့လည်း သိအားကောင်းတယ်။ အဲဒါကို မိမိက သဘောပေါက်ဖို့၊ သိဆိုသောသိဟာ စွမ်းအား။ စွမ်းအားဆိုတာဟာ သူ့ရဲ့အရှိန်နဲ့သူ၊ တစ်ဦးရဲ့စွမ်းအားနဲ့ တစ်ဦးစွမ်းအား မတူဘူး။ အဲဒီအ ချက်ကို နားလည်ရမယ်။ သိတယ်ဆိုတိုင်း လွယ်လွယ်နဲ့ အတူတူ သိတာပဲ လို့ မထင်ပါနဲ့။ အားချင်း ကွာပါတယ်။ အဲဒီအားကွာတာ မီးလုံးရဲ့အား ကွာသလို သိအားတွေကလည်း ကွာတယ်။ အဲဒီသိအားတွေ ကွာတဲ့အ

တိုင်းပဲ သိတာတွေကို မှတ်မိတာ၊ မှတ်မိတဲ့အားကလည်းပဲ ကွာတယ်။ မှတ်အားတွေကလည်း တစ်ဦးနဲ့တစ်ဦး မတူဘူး။ အားကောင်းတဲ့သူ ရှိသလို၊ အားမကောင်းတဲ့သူ ရှိတယ်။ အဲတော့ သိအားချင်းလည်း ကွာတယ်၊ ပြီးတော့ မှတ်အားချင်းလည်း ကွာတယ်။

သိအား၊ မှတ်အားပေါ်မှာ အခြေခံပြီးတော့ ပိုင်းခြားဆင်ခြင်တဲ့ အားက ပညာအား။ အဲဒီ ပညာအားကလည်း တစ်ဦးနဲ့တစ်ဦး မတူဘူး။ အဲဒီ သဘာဝတွေကိုသိအောင် ဒီဒေသနာက ပြောပြပါတယ်။ ရှင်းပြတယ်။ အရေးကြီးနေတဲ့အချက်က အဲဒီအားတွေနဲ့ နေ့စဉ်လူမှုကိစ္စတွေကို လုပ်ကြတာ။ အဲဒီမှာ သိဖို့အချက် ဟောဒီ သိအား၊ မှတ်အား၊ ပညာအား (ဝိညာဏ်အား၊ သညာအား၊ ပညာအား) အဲဒီအားတွေဟာ တစ်ဦးနဲ့တစ်ဦး မတူဘူး။ မိမိတို့ကိုယ်တိုင် ကျောင်းမှာ စာသင်ကတည်းက အတန်းထဲမှာ ကျောင်းသားတွေ အတူတူဖြစ်ပေမယ့် ဆရာက အတူတူ သင်ပေးပေမယ့် သိအားကောင်းတဲ့သူ၊ မှတ်အားကောင်းတဲ့သူ ရှိတယ်။ ပညာခေါ်တဲ့ တွေးအား ကောင်းတဲ့သူတွေရှိတယ်။ အားနည်းတဲ့သူလည်း ရှိတယ်။ အဲတော့ ပညာကို ပေါက်ရောက်အောင်၊ အဆင့်မြှင့်အောင် သင်နိုင်တာဟာ ဝိညာဏ်အားလည်းကောင်းမှ၊ သညာအားလည်းကောင်းမှ၊ ပညာအားလည်းကောင်းမှ။ အဲဒီသဘောတွေ သိရမယ်။

အဲဒီသဘောတွေထဲမှာ အားတွေဆိုတာ တက်လာအောင် ပညာသင်သော ကလေးတိုင်းက ဝီရိယနဲ့ ကြိုးစားမှု၊ သင်ယူမှု ပါရတယ်။ ပြီးတော့ သတိအားပါရတယ်။ သတိအားနဲ့ ဝီရိယအား ပေါင်းစပ်မှ သိအား၊ ဝိညာဏ်အားလည်း တက်လာတယ်။ သညာအားလည်း တက်

လာတယ်။ ပညာအားလည်း တက်လာတယ်။ ဒါကို သဘောပေါက်မှ မိမိမှာရှိနေတဲ့ စွမ်းအားတွေ နာမ်စွမ်းအား သိအား၊ မှတ်အား၊ တွေးတော ဆင်ခြင်အား သုံးမျိုးစလုံးဟာ အရှိန်အဝါတက်လာအောင် သတိအား၊ ပညာအားနဲ့ ကြိုးစားရတယ်။ ကြိုးစားတော့ သညာတွေလည်း တိုးလာ တယ်။ ပညာတွေလည်းတိုးလာတယ်။ ဝိညာဏတွေ သိအားတွေလည်း တိုးလာတယ်။

ပညာ၊ ပညာလို့ပြောနေတဲ့အားတွေက အခု သူ့အဆင့်နဲ့သူ အတန်းကျောင်းတွေ လုပ်လိုက်တော့ ဘယ်နှစ်တန်းအောင်တယ်ဆိုရင် လေ့လာဆည်းပူးထားတဲ့ ပညာအားကို ပြောတာပါ။ ပညာအားဟာ (၁၀) တန်းအထိ ရောက်ပြီလို့ပြောတာနဲ့ အဓိပ္ပါယ်အတူတူပဲ။ မှတ်သားလို့ လွယ်အောင် ပြောတာ။ အဲတော့ (၁၀)တန်းက ရှိနေတဲ့ ပညာအား၊ သညာအား။ အဲဒီထက် အဆင့်မြင့်လာတဲ့အခါကျတော့ တက္ကသိုလ် ပညာ တွေရောက်၊ အထက်တန်းပညာတွေရောက်။ ပညာအား၊ သညာအား တွေ၊ ဝိညာဏ်အားတွေ တက်လာတာပါ။ သတိ၊ ဝီရိယနဲ့တက်အောင် လုပ်တာပါ။ အဲဒီတော့ အခုပြောနေတဲ့ အကြောင်းအရာက လောကမှာ ရှိသော ပညာတွေကို သင်ယူလာတဲ့ လူတိုင်းဟာ သညာအား၊ ပညာအား၊ ဝိညာဏ်အားတွေကို မြှင့်ယူတာ။ သတိအား၊ ဝီရိယအားနဲ့ မြှင့်ယူတာပါ။ မြှင့်ယူလျှင် မြင့်တယ်ဆိုတာကို သိပါပြီ။

နားလည်ရမယ့်အချက်က အဲဒီ ပညာအား၊ သညာအား အဆင့် မြင့်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေ၊ တက္ကသိုလ်က ဘွဲ့တွေရတယ်ဆိုတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေရဲ့ သိအား၊ မြင်အားတွေနှင့် အဲဒီတက္ကသိုလ်မှ မရောက်ဖူးတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေ

ရဲ့ သိအား၊ မြင်အား၊ မှတ်အားတွေဟာ တစ်ဦးနဲ့တစ်ဦး မတူဘူး။ အခု ပညာက သိအား၊ မှတ်အား၊ ပညာအားတွေနဲ့ မြှင့်တင်လိုက်တော့ လောကီပညာတွေ ရတယ်။ အင်ဂျင်နီယာပညာတွေ၊ ဆေးပညာတွေ၊ ရူပဗေဒ၊ ဓာတုဗေဒပညာတွေ၊ အခြားအခြား လူမှုရေးပညာတွေရတယ်။ ရတာ သည် သတိအား၊ ဝီရိယအားနဲ့ သညာအား၊ ပညာအား၊ ဝိညာဏ်အား တွေကို မြှင့်တင်တာ။

အဲဒီလိုပဲ အခု ဒီပညာကျတော့ လောကုတ္တရာပညာ။ အခု နေ့စဉ်နှင့်အမျှ သင်နေတဲ့ပညာကိုတော့ လောကီပညာလို့ခေါ်တယ်။ အဲဒီမှာ သေသေချာချာစဉ်းစား။ လောကီပညာတွေ သင်နေတဲ့ဟာက မိမိတို့ရဲ့ ဝိညာဏ်အား၊ သညာအား၊ ပညာအားတွေ တိုးလာတယ်လို့ ပိုင်းပိုင်းခြားခြား သိတာမဟုတ်ဘူး။ သင်ပေးတဲ့ဆရာ သင်ပေးတဲ့ ပညာရပ်များကို တတ်နိုင်သမျှ မှတ်အားနဲ့မှတ်တယ်၊ စဉ်းစားအားနဲ့ စဉ်းစားတယ်။ သို့သော်လည်း ဒီအားတွေဟာ သတိအား၊ ဝီရိယအားနဲ့ တိုးလာအောင် လုပ်တယ်ဆိုတဲ့ သိအား၊ မှတ်အား၊ ပညာအားတွေ အလုပ်လုပ်နေပုံကို ဆေးပညာဆိုတဲ့ ပညာကလည်း သင်ပေးတာမဟုတ်ဘူး။ ဆေးပညာက ဆေးကုဖို့သာ သင်ပေးတာ။ အင်ဂျင်နီယာက စက်တွေအကြောင်းသိဖို့၊ လျှပ်စစ်အကြောင်းသိဖို့ သင်ပေးတာပါ။

အခု ဒီပညာက သိအားအကြောင်း၊ မှတ်အားအကြောင်း၊ အထူးပိုင်းခြား၍သိသော ပညာအားအကြောင်း။ အဲဒါတွေကို နားလည်ဖို့၊ ဒီပညာသည် လောကုတ္တရာပညာ။ လောကမှာရှိသော လူတို့ အသုံးဝင်လို့ သင်နေတဲ့ ပညာတွေနဲ့ အဲဒီလူတို့ရဲ့ အသုံးထဲမှာ တိုက်ရိုက်မပါဝင်သော

သိအားအကြောင်း၊ မှတ်အားအကြောင်း၊ ဝိညာဏ်အကြောင်း၊ သညာအကြောင်း၊ ပညာအကြောင်းကိုသိအောင် သင်ပေးတာ။ အဲဒီ ဝိညာဏ်တွေ၊ သညာတွေ၊ ပညာတွေ၊ အရည်အသွေး တက်လာအောင် သတိအား၊ ဝီရိယအားနဲ့ မြှင့်တင်တာ။ ဒီအား (၃)မျိုး (ဝိညာဏ်အား၊ သညာအား၊ ပညာအား) တက်လာအောင် သတိအား၊ ဝီရိယအားနဲ့ မြှင့်တင်တာ။ အဲဒီမှာ လောကီပညာများက ဒီလို ပိုင်းပိုင်းခြားခြား ဝိညာဏ်အား၊ သညာအား၊ ပညာအားကိုလည်း ကွဲကွဲပြားပြား သင်မပေးဘူး။ ဒီပညာအားတွေ တက်လာဖို့အတွက် သတိအား၊ ဝီရိယအားနဲ့ လုပ်ရတယ်ဆိုတာကိုလည်းပဲ သင်မပေးဘူး။

အဲဒီတော့ ဗဟုသုတတွေ တက်လာတယ်။ ပညာတွေ ရလာတယ်။ ဘဝကိစ္စဆောင်ရွက်ဖို့ အသိတွေလည်း တိုးတယ်။ ဝိညာဏ်၏အားကို နားလည်အောင်လို့၊ သညာ၏အားကို နားလည်အောင်လို့၊ ပညာ၏အားကို နားလည်အောင်လို့ ပိုင်းပိုင်းခြားခြား သင်ပေးတာပါ။ အဲဒီအားတွေ တက်လာဖို့အတွက် သတိလိုတယ်၊ ဝီရိယလိုတယ်။ အဲဒီတော့ အဲဒီမှာ ဒီပညာက အခုလို ဗဟုသုတရရှိတင် ပေးတာမဟုတ်ဘူး။ လောကီမှာရှိတဲ့ အင်ဂျင်နီယာ အဟုတ်အလုပ် လုပ်နိုင်တယ်ဆိုတာ အဟုတ်တတ်မှ အလုပ်လုပ်လို့ရတယ်။ ဆရာဝန် အဟုတ်တတ်မှ အဟုတ်ဆေးကုလို့ ရတယ်။ အခု ဒီပညာ ‘လောကုတ္တရာပညာ’ဆိုတာကလည်း အဟုတ်တတ်မှ အဟုတ်အလုပ်လုပ်လို့ ရတယ်။ အဟုတ်တတ်ပြီး အဟုတ်အလုပ် လုပ်နိုင်အောင် သင်ပေးနေတာပါ။ ဝိညာဏ်အား၊ သညာအား၊ ပညာအား၊ အား(၃)ခုမှာ အဓိကအကျဆုံးက ဝိညာဏ်အား။ ဝိညာဏ်အားဟာ

ကောင်းဖို့လိုတယ်။ ဝိညာဏ်အား ကောင်းဖို့ပါ။

ကိုယ့်မှာရှိနေတဲ့ မီးလုံးလေးက 5 watts လောက်ရှိလျှင် 5 watts လောက်ပဲ လင်းမယ်။ 10 watts ရှိလျှင် 10 watts လောက် လင်းမယ်။ watts 40 ရှိလျှင် ၄၀ လောက် လင်းမယ်။ ၆၀ ရှိလျှင် ၆၀ လောက်၊ ၁၀၀ ရှိလျှင် ၁၀၀ လောက်လင်းမယ်။ အဲဒါဟာ အလင်းအားနဲ့ ဝိညာဏ်အား(၂)ခုကို ယှဉ်၍ ဉာဏ်နှင့်ဆင်ခြင်ပါ။ အခု ဘာပေးနေတာတုန်း၊ ဆင်ခြင်နည်း။ ဘာအကြောင်းကို သိဖို့တုန်း။ ဝိညာဏ်ဆိုသော သိအား၏ အကြောင်းကို ဘာနဲ့ယှဉ်ရမှာတုန်း၊ လျှပ်စစ်မီးလုံးနှင့်ယှဉ်။ အဲဒီတော့ ၄၀ အားနဲ့ ၆၀ အား မတူဘူး။ အဲဒီမှာ ထူးခြားတဲ့အချက်က အဲဒီ ၄၀ အား၊ ၆၀ အားတွေက လုပ်ပေးလိုက်တဲ့လူက လုပ်ပေးလိုက်တဲ့အတိုင်းပဲ သုံးရတယ်။ ဝိညာဏ်က မိမိ၏ နာမ်ခန္ဓာမှာ ရှိနေတာ။ သူက လင်းအား၊ သိအား ပေးနေတာ။ အဲဒီ လင်းအား၊ သိအားကို ကိုယ်တိုင် အားကောင်း လာအောင် မြှင့်တင်နိုင်တယ်။ ဝိညာဏ်အားကို မြှင့်တင်ဖို့လိုတယ်။ ဝိညာဏ်အားကို မြှင့်တင်လိုက်တော့ အလင်းအားကောင်းသလို အသိအားလည်း ကောင်းလာတယ်။ အဲဒီမှာ အခုခေတ် သုံးနေတဲ့စကားလုံးက အင်္ဂလိပ်လိုပြောတော့ Power ခေါ်တယ်။ Power ဆိုတာ စွမ်းအား။ အဲဒီအခုပြောတဲ့ Power ဆိုတာ အလင်းစွမ်းအားမှာလည်း Power နဲ့။ အခု ဝိညာဏ်မှာလည်း Power နဲ့။ အဲဒီ Power ဆိုတာ သိတဲ့သဘောလေးကို အခုခေတ်စကားနဲ့ ပြောတာ။ Conscious : Conscious Conscious powers တဲ့တော့ Conscious power။ သိသောစွမ်းအား၏ အရှိန်။ ဒါကို မြှင့်တင်ဖို့လိုအပ်တယ်လို့ သိရမယ်။ မြှင့်တင်ဖို့ နည်းပညာကိုလည်းပဲ

သိရမယ်။ အလင်းအားများမှ မြင်သော အရာဝတ္ထုကို ပိုင်းပိုင်းခြားခြား သိတယ်။ မြင်တယ်။ အဲဒီလိုပဲ ဝိညာဏအားကောင်းမှ ဝိညာဏက အာရုံပြုနေတဲ့ အာရုံကို ပိုင်းပိုင်းခြားခြား သိလာတယ်။ ဘာအားကောင်းမှ တုန်း၊ ဝိညာဏအားကောင်းမှ အာရုံ၏သဘောကို အဓိပ္ပာယ်ကို ပိုင်းပိုင်း ခြားခြား သိတယ်။ ဝိညာဏက အာရုံကို သိနေတာ။ အဲဒီမှာ ဝိညာဏက သိတယ်ဆိုတာ အာရုံ ကို သိတာ။ အာရုံကိုသိတဲ့အား ကောင်းဖို့အတွက် ဝိညာဏ၏အရှိန်ကို မြင့်လာအောင်လုပ်ရမယ်။ အဲဒီ သဘာဝကို သေ သေချာချာနားလည်အောင် စဉ်းစား။ မိမိမှာ သိအား၊ ဝိညာဏအား ရှိ ပါတယ်။ အဲဒီ ဝိညာဏအားလေး နည်းလျှင် အာရုံကိုသိတဲ့ အားလေးက လည်း နည်းတယ်။ အဲဒီ ဝိညာဏအားက အဆင့်မြင့်လာလျှင်၊ အား ကောင်းလာလျှင် အားကောင်းသလောက် အာရုံကိုသိတဲ့စွမ်းအားကလည်း ပိုလာတယ်။

အာရုံနှင့် သိအားနှစ်ခု ဆက်နေတာ။ အာရုံကတော့ ဘာမှအ ပြောင်းအလဲ မရှိဘူး။ ဒီအတိုင်း လာနေတာ။ အဲတော့ အဲဒီအာရုံထဲမှာ ပါတာကို သိတဲ့ စွမ်းအားက ဝိညာဏ၏ စွမ်းအား။ ဝိညာဏ၏ စွမ်းအား ကောင်းလျှင်ကောင်းသလောက် သိအားတွေကလည်း ပိုလာတယ်။ အဲဒီ ဝိညာဏ၏စွမ်းအား တက်လာအောင် လုပ်တဲ့နည်းပညာ ရှိတယ်။ အဲဒီ ပညာကို ဒီဒေသနာက သင်ပေးတာပါ။ ဝိညာဏ၏ စွမ်းအား၊ Con- scious Power။ အဲဒါ တက်လာအောင် နည်းပညာပေးပါတယ်။ အဲဒီမှာ သဘောလေးကို နားလည်အောင်စဉ်းစား။ အဲဒီ သိအားနဲ့ အာရုံနဲ့ ဆက် နေတာ။ အာရုံကို သိအားလေးနဲ့ အလုပ်လုပ်နေတာပါ။

ယူထားတဲ့ အာရုံကို သိအားကောင်းအောင်။ အဲဒီမှာ သဘာဝကို ပြန်ကြည့်ပါ။ ဝိညာဏ်ဆိုတဲ့ စိတ်ကလေးက သိနေတဲ့အားလေးဟာ အဆင်းဆိုတဲ့ ရူပါရုံကို သိတဲ့အလုပ်၊ အသံဆိုတဲ့ သဒ္ဓါရုံကို သိတဲ့အလုပ်၊ ပြီးတော့ အနံ့ဆိုတဲ့ ဂန္ဓာရုံကို သိတဲ့အလုပ်၊ အရသာကို သိတဲ့အလုပ်၊ အတွေ့ကို သိတဲ့အလုပ်။ အဲဒီ (၅)မျိုး။ သိတာ အလုပ်လုပ်နေတာ။ သဘာဝအတိုင်း အဲဒီ ဝင်လာတဲ့အဆင်းကို သိလိုက်၊ ဝင်လာတဲ့အသံကို သိလိုက်၊ အတွေ့ကို သိလိုက်၊ အဲဒါ ဝိညာဏ်လေးက လုပ်နေရတာပါ။ လုပ်နေတော့ အာရုံတစ်ခုနဲ့တစ်ခု မတူတော့ မြင်ကိစ္စလေးလုပ်ပြီးလျှင် ကြားကိစ္စလုပ်။ ကြားကိစ္စပြီးလျှင် အတွေ့ကိစ္စလုပ်၊ အဲဒီလိုလုပ်တော့ ဝိညာဏ်၏အားက တစ်ခုပြီးတစ်ခု ပြောင်းပြီး လုပ်နေရတော့ အားနည်းတယ်။ ဝိညာဏ်၏အားလေးဟာ မြင်အားပေါ်မှာပဲ ဆက်ပြီးတော့လုပ်နေလျှင် အားတက်လာမယ်။ ကြားတဲ့အားပေါ်မှာ ဆက်ပြီးလုပ်နေလျှင် အားတက်မယ်။ အတွေ့ပေါ်မှာလုပ်လျှင် အတွေ့ကိုသိတဲ့အားတွေ တက်လာမယ်။ အဲဒီတော့ သဘာဝမှာ အာရုံတစ်ခုပေါ်မှာ ဆက်၍ဆက်၍ သိအောင်လုပ်နိုင်လျှင် သိအား၊ ဝိညာဏ်အား ကောင်းတယ်။

အဲဒီအလုပ်သဘောက အခုလို ပိုင်းပိုင်းခြားခြား အရှိန်မတက်ခြင်း၏ အခြေခံနဲ့ အာရုံအမျိုးမျိုးပေါ်မှာ ပြောင်းလဲပြီး သိနေရတဲ့ အားသည် အရှိန်မတက်နိုင်ဘူးဆိုတဲ့ အခြေခံပညာကိုသိပြီးမှ အရှိန်တက်ချင်လျှင် အာရုံအမျိုးမျိုးနဲ့ မနေနဲ့။ တစ်ခုသော အာရုံပေါ်မှာ ဆက်လက်ပြီးတော့ နေနိုင်အောင် ကြိုးစား။ ကြိုးစားလျှင် ဒီအာရုံကိုသိတဲ့အား တက်လာမယ်။

ဒီပညာကိုရတော့ ဒီသိအားတက်လာအောင် လုပ်ဖို့နည်းပညာက တစ်ခုတည်းသော အာရုံပေါ်တွင် စိတ်ကို ဆက်၍ဆက်၍ သိကိစ္စကို ဆောင်ရွက်တာဟာ နည်းပညာ။ နည်းပညာက သိအားမကောင်းခြင်းသည် အာရုံအမျိုးမျိုးပေါ်မှာ ပြောင်းလဲနေရလို့-လို့ ပြောပါတယ်။ သိအားကောင်းလို့လျှင် အာရုံတစ်ခုတည်းပေါ်မှာ စိုက်စိုက်မတ်မတ် သိအောင်လုပ်။ အဲဒီလို လုပ်တဲ့အလုပ်ကို သမထဘာဝနာခေါ်တယ်။ အရင်းခံက အာရုံတစ်ခုပေါ်မှာ စိုက်စိုက်မတ်မတ် နေနိုင်အောင်ကြိုးစား။ အဲဒီတော့ သတိအား၊ ဝီရိယအား ပါလာပါတယ်။ သတိအား၊ ဝီရိယအားနဲ့ သိတတ်သော ဝိညာဏလေးသည် တစ်မျိုးတည်းသော အာရုံပေါ်မှာနေအောင် ကြိုးစားလျှင် ကြိုးစားသလောက် ဝိညာဏအား တက်တယ်။ အဲဒီအလုပ်ကို သမာဓိ တည်ထောင်တဲ့အလုပ်။ အလုပ်နာမည်က ‘သမထ’ အလုပ် ခေါ်တယ်။ အဲဒီတော့ ဒီပညာတွေကို ဒီလို ပိုင်းပိုင်းခြားခြား သင်ပေးတာ ဒီဒေသနာမှာပဲ ရှိတယ်။ အခြားအခြား ပညာရပ်များမှာ ဒီလို ပိုင်းပိုင်းခြားခြားသင်ပေးတာ မရှိဘူး။

ရည်မှန်းချက်က ပထမ ဝိညာဏအား၊ သိအားကောင်းလာအောင် လုပ်ရမယ်။ သိအားကောင်းလာအောင် တစ်ခုတည်းသော အာရုံပေါ်တွင် စိုက်စိုက်မတ်မတ် သိအောင် လုပ်ရမယ်။ ဘာအားနဲ့ လုပ်ရမှာတုန်း၊ သတိအား၊ ဝီရိယအားနဲ့ လုပ်ပါ။ ဒီအလုပ်မျိုးကို သမထဘာဝနာ အလုပ်လို့ ခေါ်ပါ တယ်။ အဲဒီတော့ ဒီဒေသနာက သင်ကြားပေးသော ပညာများ၏အကြောင်းကို ပိုင်းပိုင်းခြားခြား၊ ပြတ်ပြတ်သားသားသိမှ ပညာမှန်း သိမယ်။ ပညာဆိုတာ စနစ်နဲ့ သင်ရတာပါ။ အခု စနစ်တွေကို

ချပေးပါတယ်။

အခု သိအားတွေမှာ ဝိညာဏ်၏ သိအား၊ သညာ၏ သိအား၊ ပညာ၏ သိအား၊ အဲဒီ (၃)ခုထဲက ဝိညာဏ်၏အား၊ ဝိညာဏ်၏အား ကောင်းလာအောင် လုပ်ဖို့ပါ။ အဲဒီအားတွေမှာ အလုပ်လုပ်တဲ့ အချိန်မှာ အာရုံနဲ့ လုပ်ရတာပါ။ အာရုံ (၅)မျိုးနဲ့ လုပ်နေတာ။ မြင်ကိစ္စ၊ ကြားကိစ္စ၊ အတွေ့ကိစ္စ၊ အနံ့ကိစ္စ၊ အရသာကိစ္စ။ အဲဒီ (၅)မျိုးထဲကို လှည့်ပြီး အမျိုးစုံ လုပ်နေလျှင် သိအားက စွမ်းအင်မတက်ဘူး။ သိအားတက်လာအောင် တစ်ခုတည်းသော အာရုံပေါ်မှာ ထားရပါတယ်။ မြင်အာရုံ။ အဲဒါနဲ့လုပ် (သို့မဟုတ်) အတွေ့အာရုံ၊ အဲဒီဟာနဲ့လုပ်။ အဲဒီလုပ်တဲ့ အလုပ်မျိုးကို သမထဘာဝနာအလုပ်။ အဲဒီသမထ ဘာဝနာအလုပ် တက်လာတော့ သမာဓိအားကောင်း = Degree of conscious power. Degree of I conscious power ဟာ တက်လာတာပါ။ ဒီလိုပညာမျိုးကို သင်ယူမှလည်း တတ်တယ်။ စနစ်တကျ တတ်မှလည်း အလုပ်လုပ်လို့ ရပါတယ်။

သိဖို့အချက်က သမထအလုပ် လုပ်တယ်ဆိုလျှင် စိတ်တည်ငြိမ် အောင်လုပ်တာပဲ။ ပညာမလိုဘူးလို့ ပြောနေတဲ့အပြောတွေ ရှိတယ်။ ဒါမဟုတ်ပါ။ အခြေခံပညာ ပါမှပါ။ ဝိညာဏ်အကြောင်း သိရမယ်၊ သညာ အကြောင်း သိရမယ်၊ ပညာအကြောင်း သိရမယ်။ သိမှုသဘောကို အထောက်အပံ့ ပေးနေတဲ့ အာရုံအကြောင်းကို သိရမယ်။ အာရုံနဲ့ ဝိညာဏ်နဲ့ ဆက်သွယ်ပြီး အလုပ်လုပ်နေတဲ့အကြောင်းကို သိရမယ်။ ဆက်သွယ်အလုပ်လုပ်နေတဲ့ ဝိညာဏ်၏သိအား တက်လာအောင် လုပ်တဲ့အလုပ်ကို သမထလို့ခေါ်တယ်။ သမာဓိအား ကောင်းအောင်လုပ်တယ်။ အဲဒါတွေ

က ပညာတွေပါ။ ဒီအခြေခံပညာမျိုးမှ မသိလျှင် ဒီသမာဓိကို တည်ထောင်ဖို့အတွက် ဘာလုပ်လို့လုပ်နေမှန်း မသိဘူး။ အဲဒီတော့ သမာဓိအလုပ်လုပ်တယ်ဆိုလျှင် အခြေခံပညာ ပါရမယ်။ ပညာနဲ့ သမာဓိလမ်းကို တက်ရတာပါ။

အခု ဘုရားရှင် သင်ကြားပေးသော ဒေသနာမယပညာတွေ။ ဒီပညာတွေ ဒေသနာထဲမှာ ရှိတာ။ သူ့ကို ဒေသနာမယပညာ။ ဘာနဲ့သင်နေတာတုန်း၊ ဗဟုသုတနဲ့။ ဗဟုသုတရလာတော့ ဗဟုသုတကို အခြေခံ၍ အဓိပ္ပာယ်ရှိ-မရှိ ပိုင်းပိုင်းခြားခြားသိအောင် စဉ်းစား။ စဉ်းစားလို့ အဓိပ္ပာယ်ပေါ်မှ မိမိလုပ်တဲ့အလုပ်ကို တကယ် ထိထိမိမိလုပ်နိုင်မှာ။ အဲဒီတော့ အခုလို ကြိုးကြိုးစားစား ဘုရားရှင်၏ မွန်မြတ်သော၊ နက်နဲသော၊ သိမ်မွေ့သောပညာ၊ သဘာဝပညာကို သင်ယူရပါပြီ။ နာမ်၏သဘာဝပညာ။ နာမ်ဆိုသော နာမ်ထဲမှာ ဝိညာဏ်၏အား၊ သညာ၏အား၊ ပညာ၏အား၊ ဒီအားတွေ ရှိတယ်။ အခု ပထမဦးဆုံး ဝိညာဏအားနှင့် ဆက်သွယ်ရပါတယ်။ ဝိညာဏအား တက်ဖို့အတွက် ကြိုးစားတယ်။ အာရုံတစ်ခုပေါ်မှာ ဆက်၍ဆက်၍ သိအောင်လုပ်ခြင်းသည် ဝိညာဏ်၏အား တက်အောင်လုပ်ခြင်း။ အဲဒါ သတိအား၊ ဝီရိယအားနဲ့ လုပ်ရတယ်။ အဲဒီအရှိန်တွေ၊ သိအားတွေ တက်လာတာကို သမာဓိအား တက်တယ်။ ဒီလုပ်ငန်းကို သမထဘာဝနာခေါ်တယ်။

သူ့ခေါင်းစဉ်နဲ့ သူ့ကိစ္စလေးတွေကို ပိုင်းပိုင်းခြားခြားသိမှ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ၏တပည့် ပီသတာ။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ၏တပည့်ဆိုတာ ကိုယ့်ကိုစွဲ၊ ကိုယ့်အလုပ်ကို သူ့အပိုင်းနဲ့၊ သူ့ကဏ္ဍနဲ့ ပိုင်းပိုင်းခြားခြား သိနားလည်ထား

တယ်။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ၏တပည့်ဟာ သဘာဝတရားများကို သူ့အပိုင်းနဲ့၊ သူ့ကဏ္ဍနဲ့ ပိုင်းပိုင်းခြားခြား သိတယ်။ အဲဒီလို သိမှ အလုပ်လုပ်နိုင်တာ။ ရိုးရိုးပုထုဇဉ်တို့ သိပုံသိနည်းနဲ့ ဘုရားရှင်၏တပည့် သိပုံသိနည်း မတူပါ။ အခု ဘာတွေကွဲကွဲပြားပြား သိတာတုန်း။ ဝိညာဏ်ဆိုတာ တစ်မျိုး၊ သညာဆိုတာ တစ်မျိုး၊ ပညာဆိုတာ တစ်မျိုး။ သူတို့သိအောင် လုပ်နေတဲ့ဟာ အာရုံ။ အဲဒီအာရုံမှာ အာရုံအမျိုးမျိုးနဲ့ ပြောင်းလဲနေလို့ရှိလျှင် ဒီ ဝိညာဏ်ဆိုတဲ့ စွမ်းအားက မတက်ဘူး။ ဝိညာဏ်အားတက်အောင် ပထမအဆင့် အလုပ်လုပ်ရမယ်။ ဒီတစ်ခုတည်းသော အာရုံပေါ်မှာ အတွေ့အာရုံကိုပဲ ဖြစ်စေ၊ အမြင်အာရုံကိုပဲဖြစ်စေ၊ မြင်ကိစ္စ၊ အတွေ့ကိစ္စနဲ့ အလုပ်လုပ်။ လုပ်တဲ့အခါ သတိအား၊ ဝီရိယအားနဲ့ လုပ်။ သတိအား၊ ဝီရိယအားနဲ့လုပ်လျှင် Conscious Power ခေါ်တဲ့ ဝိညာဏ်အား တက်လာမယ်။ အဲဒါကို သမာဓိကောင်းတယ်လို့ ပြောတာ။ သမာဓိကောင်းတာ သမထဘာဝနာနဲ့ လုပ်ရတယ်။

မိမိကိုယ်တိုင် ဗုဒ္ဓဘာသာဖြစ်၍ ထပ်ခါထပ်ခါ ဒီစကားလုံးများကို ကြားနာရ၍ သိတယ်လို့ ထင်နေပေမယ့်လို့ ပိုင်းပိုင်းခြားခြား ပြတ်ပြတ်သားသားမသိဘူး။ မသိခြင်းကြောင့် မိမိလုပ်နေတဲ့ အလုပ်ကိုလည်းပဲ သဘောမပေါက်ဘူး။ အခု အလုပ်ကို သဘောပေါက်မှ၊ ပညာပါမှ၊ စနစ်နဲ့ လုပ်နိုင်မှပါ။ အဲဒီတော့ ဓမ္မမိတ်ဆွေများ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ သင်ကြားပေးသော လောကုတ္တရာပညာ၏ သဘောသဘာဝများကို ပိုင်းပိုင်းခြားခြား သိပြီးတော့ မိမိ၏ ဝိညာဏ်အား၊ သိအားများ တက်လာအောင် ပထမအဆင့် လေ့ကျင့်ရပါတယ်။ အဲဒါဟာ လိုအပ်ချက်။ သဘာဝ၏ အာရုံများကို

ဝိညာဏစွမ်းအား

အဟုတ်ယူ၍ စိစစ်တွေ့မယ်ဆိုလျှင် သဘာဝအာရုံက ပေးသော အဓိပ္ပာယ်ကို ဝိညာဏအား မကောင်းလျှင် အသိအားနည်းတယ်။ အသိအားနည်းလျှင် သဘာဝကို ပြတ်ပြတ်သားသား ပိုင်းပိုင်းခြားခြား မသိနိုင်ပါ။ ဒါကြောင့်မို့လို့ ပထမအဆင့်အနေနဲ့ ဝိညာဏအားကောင်းဖို့ လုပ်ပါ။

အားလုံးသော ဓမ္မမိတ်ဆွေများ မိမိတို့၏ သဒ္ဓါအား သတိအား ဝီရိယအားတွေကောင်းပြီးတော့ ဒီဝိညာဏအား၊ နာမ်အား တိုးတက်သည်ထက် တိုးတက်ပြီးတော့ အဆင့်မြင့်သော ပညာများကို တက်လှမ်းနိုင်ကြပါစေ။

သာဓု၊ သာဓု၊ သာဓု။

ဆရာကြီး ဦးဌေးအောင် (မဟာသဒ္ဓမ္မဇောတိကဓဇ)

ဘဝပစ္စယာ အတိ

ဆရာကြီး ဦးဌေးအောင် (မဟာသဒ္ဓမ္မဇောတိကဓဇ)
